

Arrest

nr. 299 767 van 10 januari 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 juni 2023 tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOURI, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 september 2019 diende verzoekster een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf, in functie van haar vader die in België beschikt over het statuut van subsidiair beschermde. Op 20 november 2019 werd verzoekster in het bezit gesteld van een A-kaart.

Op 2 juni 2023 wordt een beslissing genomen tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van

het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

[...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

- de betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).*

Betrokkene diende een visumaanvraag in op basis van gezinshereniging met haar vader, de heer H.M.H. RR [...] (hierna de referentiepersoon). Betrokkene verkreeg dit visum en reisde op 21.09.2019 naar België. Betrokkene werd op 20.11.2019 in het bezit gesteld van haar eerste A-kaart, geldig tot 06.11.2020. Deze verblijfskaart werd telkens jaarlijks verengd tot en met 27.10.2022.

Op 27.09.2022 heeft onze dienst een mail ontvangen van de gemeente met de melding dat betrokkene niet meer samenwoont met de referentiepersoon vanaf 12.08.2022. Uit nazicht van het Rijksregister Week effectief dat betrokkene niet meer samenwoonde met de referentiepersoon sinds 12.08.2022. Ook na een recente consultatie van de gegevens uit het Rijksregister blijkt dat er al geruime tijd en tot op heden geen samenwoning meer is met de referentiepersoon. Sinds 12.08.2022 heeft zij dus geen samenwoning meer met haar vader, de referentiepersoon en staat zij ingeschreven als alleenstaande.

Derhalve kan de machtiging tot verblijf overeenkomstig art11, §2, eerste lid, 2° beëindigd worden.

Betrokkene kan niet verder gemachtigd worden omdat zij niet aan de uitzonderingsgrond voldoet zoals opgenomen in het tweede lid van art. 11, §2. Betrokkene verblijft nog geen 5 jaar in België, na de afgifte van de eerste verblijfstitel. De afgifte van de eerste verblijfstitel dateert immers van 20.11.2019, dat is minder dan 5 jaar geleden. Een verblijf van minder dan 5 jaar wordt niet als onoverkomelijk lang beschouwd waardoor betrokkene geen aansluiting meer zou kunnen vinden of geen voeling meer zou kunnen hebben met het land waarvan zij de nationaliteit draagt

Betrokkene voldoet evenmin aan de uitzonderingsgrond zoals voorzien in het vierde lid van art11, §2. Nergens in het dossier blijkt daarvan sprake te zijn.

Onze dienst startte een onderzoek om de reden van de ontbrekende samenwoning te achterhalen. Op 10.11.2022 maakte onze dienst een instructie op. In deze brief werd betrokkene ingelicht dat onze dienst door de toenmalige ontbrekende samenwoning de verblijfsmachtiging overwoog in te trekken, en stond het betrokkene vrij om alle documenten in het kader van artikel 11§2 voorlaatste lid over te maken die haar situatie konden kaderen. Dit zoals gesteld in artikel 11 §2 voorlaatste lid van de wet van 15/12/1980 waarin staat: 'Bij beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid 1" tot 4° houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst, staat het u vrij alle documenten aan te brengen die u hiervoor nodig acht' Deze instructie werd door betrokkene betekend op 30.12.2022.

Betrokkene legde in reactie hierop de volgende documenten voor in de mail van de gemeente dd. 12.01.2023:

- Individuele toewijzingsbesluit van een doorgangwoning ter beschikking gesteld vanaf 13.07.2022 tot 13.11.2022;*
- Registratiebewijs van onderhuur betreffende haar huidige woonplaats;*
- Huurovereenkomst SVK Zuidkant VZW betreffende haar huidige woonplaats dd. 21.11.2022;*
- Attest van sleuteloverdracht dd. 23.11.2022;*
- Aanslagbiljet in de personenbelasting en aanvullende belastingen van haar inkomsten in 2021 ;*
- Attest van equivalent leefloon dd. 25.11.2022:*
 - o Betrokkene geniet leefloon in het kader van de wet van 2 april 1965 betreffende het recht op maatschappelijke integratie in de periode van recht van november 2021 tot en met Oktober 2022;*
- Loonfiches van haar studente job:*
 - o Van 25.07.2022 tot en met 31.07.2022: € 365,94*

o Van 01.08.2022 tot en met 31.08.2022: € 679,58

- Attest inschrijving voor Nederlandse lessen NT2 - threshold 4 schriftelijk en mondeling publiek Standaard voor de période van 09.01.2023 tot en met 06.03.2023;
- Attest aansluiting ziekenkostenverzekering.

Tot op heden hebben wij geen andere documenten ontvangen.

De voorgelegde loonfiches van haar studente job laten ons concluderen dat betrokkene wenst in te staan voor haar eigen inkomsten. Dat is een positief element, maar dat is echter onvoldoende om betrokkene verder te machtigen op basis van gezinshereniging artikel 10. Dit geldt eveneens voor het voorgelegde aanslagbiljet in de personenbelasting en aanvullende belastingen van haar inkomsten van 2021. Indien betrokkene een verblijfsmachtiging op basis van arbeid wenst te bekomen, dient hij daarvoor de in de wet gestipuleerde procedure te volgen. Ook de voorgelegde stukken m.b.t de huisvesting (sleuteloverdracht, huurovereenkomst met registratie, en toegangsbesluit tot doorgangswoning), attest van de mutualiteit en het OCMW attest dat aangeeft dat betrokkene een equivalent leefloon geniet, doen geen afbreuk aan onze vaststelling. Dit zijn geen bewijzen van een bijzondere band of integratie met België.

De bewijsstukken dat betrokkene Nederlandse les volgt, toont niet aan dat ze op een bijzondere manier geïntegreerd is in België, noch dat ze grote inspanningen heeft geleverd om zich te integreren. Hoewel het positieve elementen zijn, zijn dit echter onvoldoende bewijzen om betrokkene op basis daarvan verder te machtigen tot verblijf.

Betrokkene bevindt zich nog maar sinds 21.09.2019 in België, het is ondenkbaar dat er geen banden meer zijn met het land van herkomst. Betrokkene geeft ons geen enkele informatie over de gehechtheid van haar gezinsband hier in België. Van andere familiale banden hier in België heeft betrokkene ook niets voorgelegd. Het is voor onze dienst volstrekt onduidelijk wat de eventuele redenen zijn om geen samenwonen meer te hebben met de referentiepersoon. Hiervan werd geen informatie voorgelegd. Gezien de respectievelijk korte duur van verblijf in België is het niet aannemelijk dat betrokkene geen familiale, culturele of sociale banden meer zou hebben met het land van herkomst.

Wat betreft de aard en de hechtheid van de gezinsband van betrokkene kan onze dienst zich enkel baseren op de gegevens in het administratief dossier en het Rijksregister. Betrokkene heeft, ondanks gestipuleerd in onze instructies dd. 10.11.2022, hieromtrent geen bijkomende stukken voorgelegd. Het feit dat betrokkene haar vader en moeder, alsook haar broers hier gevestigd zijn met een geldig verblijfskaart en dus legaal in België verblijven, geeft haar niet automatisch recht op verblijf in België. Dit ontslaat haar eveneens niet van de verplichting om de bestaande wetgeving te respecteren. Onze dienst beweert dus niet dat er absoluut geen banden kunnen zijn met haar ouders en andere gezinsleden. Het is voor onze dienst echter onduidelijk wat de mogelijke band met haar ouders en broers dan wel exact inhoudt. Bijgevolg acht onze dienst het geen buitensporige maatregel om betrokkene aan te manen om zich tijdelijk naar het buitenland te verplaatsen om van daaruit een aanvraag in te dienen. Niets uit het dossier geeft aan dat betrokkene zorg behoeft van haar ouders en broers, wel integendeel. Ook het omgekeerde blijkt eveneens niet, althans niet op basis van de gegevens in het administratieve dossier. Moderne communicatiemiddelen kunnen betrokkene namelijk ook in staat stellen om tijdens een eventuele scheiding (indien zij dat wenst) in nauw contact te blijven met haar ouders en broers. Betrokkene woont momenteel volgens het Rijkregister alleen op haar huidige adres. Van andere gezinsleden lijkt hier geen sprake te zijn. Indien wel, dan had zij dit moeten aantonen.

Opgelet: onze beslissing gaat echter niet gepaard met een verwijderingsbeslissing. Betrokkene is dus op dit moment en op basis van onze beslissing op geen enkele manier verplicht om omwille van die reden het land te verlaten. Indien zij wilt, kan zij een machtiging tot verblijf aanvragen op basis van een andere procedure en moet dan ook de hiervoor in wet bepaalde procedure volgen.

In hoeverre een gebrek aan culturele of sociale banden met het land van herkomst betrokkene in de weg zou staan terug te keren naar het land van herkomst, blijkt evenmin uit het dossier. Betrokkene heeft niets ter staving daarvan voorgelegd, ondanks duidelijk gestipuleerd in onze instructie dd. 10.11.2022. Gezien dat duur van verblijf in België minder dan 5 jaar is, is het niet aannemelijk dat betrokkene geen culturele of sociale banden meer zou hebben met het land van herkomst. Indien betrokkene dit wenste in te roepen, had zij dit op actieve wijze moeten toelichten/aantonen. Geen enkele van de aangebrachte documenten wijst op een bijzonder band of integratie in België. Betrokkene is meerderjarig maar wel nog jong.

Er worden geen elementen naar voor gebracht waarom zij niet meer zou kunnen aarden op een andere piek en/of in het land van herkomst. Gezien haar leeftijd is het volgens onze dienst mogelijk dat zij in staat is om ergens anders een leven op te bouwen...."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

"Enige middel: Schending van artikel 11 §2, 4° van de Vreemdelingenwet en schending van zorgvuldigheidsbeginsel

Artikel 11 §2, 4° de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° [2 ...]2 het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de [2 eerste vijf]2 jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonbaar het slachtoffer is geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis [2 van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21,]2 kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.]]

Verweerder heeft nagelaten om artikel 11 §2, 4° de Vreemdelingenwet correct toe te passen, meer bepaald artikel 11 §2, 4° derde lid waarin gesteld wordt dat de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening houden met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben.

Uit de door de door verzoekster massaal aangedragen bewijsstukken (cfr feitenrelaas) inzake attest "Sociaal verslag" van maatschappelijk assistente- mevrouw M.N. dd. 02.06.2022, attest van mevrouw P.D.M.- Psychosociaal hulpverlener - CAW Brussel dd. 08.06.2022, noodwoning- Individuele

toewijzingsbesluit van een doorgangswoning (13.07.2022- 13.11.2022), overeenkomst tot crisisopvang dd. 17.05.2022, verblijfsattest- aanwezigheidsformulier CAW dd. 07.06.2022, addendum bij overeenkomst tot crisisopvang en sociaal verslag van maatschappelijk assistente mevrouw M.N., blijkt immers dat verzoekster slachtoffer is van huiselijk geweld (stuk 3C, 3D, 3E, 3F, 3G, 3H en 4A).

Verweerder is nalatig geweest en heeft geen rekening gehouden met de e-mails van mevrouw A.C.D. van 31.08.2022 (stuk 3) en 05.04.2023 (stuk 4), die de situatie van verzoekster met stukken heeft gestaafd.

Om deze reden heeft verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden."

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekster diende op 21 september 2019 overeenkomstig artikel 10 van de vreemdelingenwet een aanvraag in voor een machtiging tot verblijf in functie van haar vader die in België beschikt over het statuut van subsidiair beschermde. Verzoekster werd op 20 november 2019 in het bezit gesteld van een A-kaart. Op 27 september 2022 meldde de gemeente Sint-Pieters-Leeuw aan de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoekster en haar vader sinds 12 augustus 2022 niet langer samenwonen. Verzoeksters verblijfsrecht kan derhalve overeenkomstig artikel 11, § 2, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet beëindigd kan worden aangezien zij niet langer voldoet aan de voorwaarden aan artikel 10 van de vreemdelingenwet.

In een schrijven van 10 november 2022, wordt verzoekster op de hoogte gesteld van het voornemen van verweerder om een einde te stellen aan haar machtiging tot verblijf. Zij wordt gevraagd om volgende documenten over te maken binnen een termijn van dertig dagen:

- Geregistreerd huurcontract/eigendomsakte;
- Bewijs van aansluiting bij de verplichte ziekteverzekering;
- Bewijzen van bestaansmiddelen van verzoekster en de persoon met wie zij samenleeft met betrekking tot de laatste twaalf maanden (laatste aanslagbiljet, loonfiches, arbeidscontract);
- Een attest van het OCMW waaruit blijkt dat verzoekster al dan niet een uitkering/leefloon krijgt.

Het schrijven van 10 november 2022 vermeldt vervolgens het volgende: *"voor zover er nadien nog geen uitsluitel werd gegeven vanuit onze diensten met betrekking tot dit onderzoek, dient u te allen tijde relevante wijzigingen van uw situatie door te geven aan onze diensten".*

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 12 januari 2023 volgende stukken neerlegde:

- Individuele toewijzingsbesluit van een doorgangswoning ter beschikking gesteld vanaf 13.07.2022 tot 13.11.2022;
- Registratiebewijs van onderhuur betreffende haar huidige woonplaats;
- Huurovereenkomst SVK Zuidkant VZW betreffende haar huidige woonplaats dd. 21.11.2022;
- Attest van sleuteloverdracht dd. 23.11.2022;
- Aanslagbiljet in de personenbelasting en aanvullende belastingen van haar inkomsten in 2021;
- Attest van equivalent leefloon dd. 25.11.2022;
- Loonfiches van haar studenten job;
- Attest inschrijving voor Nederlandse lessen 9 januari 2023 tot en met 6 maart 2023;
- Attest aansluiting ziekenkostenverzekering.

Uit de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat op 31 augustus 2022 door het CAW Brussel in naam van verzoekster een e-mail werd gericht aan de cel gezinshereniging van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin de situatie van verzoekster uiteen wordt gezet. Volgende documenten werden toegevoegd:

- Attesten met betrekking tot Nederlandse lessen die verzoekster volgde;
- Een kopie van verzoeksters A-kaart;
- Een sociaal verslag van 6 juni 2022 opgesteld door een sociaalassistent waarin wordt verklaard dat verzoekster op 16 mei 2022 uit huis werd gezet en van 17 mei 2022 tot 7 juni 2022 in de crisisopvang van CAW Halle verbleef;
- Een attest van het CAW Brussel van 8 juni 2022 waarin wordt verklaard dat verzoekster opgevolgd wordt door het JAC van het CAW Brussel en waarin wordt herhaald dat verzoekster in de crisisopvang verbleef;
- Een individueel toewijzigingsbesluit van een doorgangswoning;
- Een overeenkomst tot crisisopvang van 17 mei 2022 getekend door verzoekster;
- Een verblijfattest van het crisisopvangcentrum van Halle van 7 juni 2022 waarin wordt verklaard dat verzoekster van 17 mei 2022 tot 7 juni 2022 in de crisisopvang verbleef.

Uit een e-mail van 5 april 2023 blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de e-mail van 31 augustus 2022 niet ontving. Na een telefonisch contact tussen het CAW Brussel en de Dienst Vreemdelingenzaken werden de e-mail van 31 augustus 2022 en de bijhorende documenten opnieuw verstuurd. Op dezelfde dag werd tevens een sociaal verslag van 5 april 2023 overgemaakt waarin wordt herhaald dat verzoekster in de crisisopvang verbleef, dat zij geen contact heeft met haar vader en dat zij in begeleiding is bij het OCMW.

Noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat de voormelde e-mails en stukken in rekening werden genomen bij het nemen van de bestreden beslissing. In het schrijven van 10 november 2022 werd verzoekster nochtans gevraagd om te allen tijde relevante wijzigingen in haar situatie mee te delen. Er wordt geen nota met opmerkingen neergelegd, waardoor verweerder in dit verband geen verduidelijking geeft.

Hoewel voormelde e-mails en stukken niet vervat zitten in het niet-geïnteriseerd administratief dossier, blijkt niet dat er getwijfeld dient te worden aan het feit dat verweerder minstens op 5 april 2023, en aldus voor het nemen van de bestreden beslissing, kennis had van de voormelde e-mails en de bijhorende bijlagen.

De Raad stelt vast dat niet blijkt dat verweerder is overgegaan tot een *in concreto* onderzoek van alle voorgelegde stukken. Verzoekster kan dan ook worden gevolgd waar zij betoogt dat verweerder geen grondig onderzoek voerde. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is in aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 juni 2023 tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14~~ter~~) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT